

VERSLAG der Commissie voor de Bescherming van de wilde Flora over 1928.

Onze Commissie zette in 1928 vooral haar pogingen voort om een overzicht te krijgen van de verspreiding der zeldzame inlandsche planten. De lijst van deze werd als bijlage tot het jaarverslag over 1927 opgenomen in het Nederlandsch Kruidkundig Archief. Een aantal leden onzer vereeniging gaven aan het verzoek om opgaven van recente vondsten dezer planten gehoor. Velen, die in staat zijn in dezen mede te werken, bleven echter nog achter. Mogen wij hen hierbij nogmaals aansporen?

Door onze commissie werden verder de floristische literatuur van de laatste jaren en verschillende manuscript-gegevens geëxcerpeerd. Hierbij bleek wel, dat onze kennis in dit opzicht nog heel wat hiaten vertoont. Sommige planten zijn toch heel wat zeldzamer, dan men gewoonlijk aanneemt, doordat verschillend geëtiketteerde vondsten op een enkele vindplaats betrekking hebben, en doordat menige groeiplaats is vernield. Hier moeten wij dus met des te meer klem voor behoud opkomen. Aan den anderen kant bleken enkele zeer zeldzame planten op meer plaatsen voor te komen, dan aanvankelijk bekend was.

Onze practische werkzaamheden hebben allereerst bestaan in het opmaken van een uitvoerig rapport voor „Natuurmonumenten” over de terreinen, die in een der meest bedreigde streken van ons land in botanisch opzicht het belangrijkste zijn. Met genoegen constateeren wij, dat met onze opgaven ernstig rekening gehouden zal worden bij de pogingen om daar een en ander te reserveeren.

Contact werd ook verkregen met het „Staatsboschbeheer”. De directeur van dat lichaam, de heer E. D. van Dissel, noodigde den voorzitter van onze vereeniging, evenals die van de Ornithologische vereeniging en van de Geologische sectie van het Geologisch-Mijnbouwkundig genootschap

uit, iemand aan te wijzen, die als deskundige het Staatsboschbeheer zou kunnen voorlichten, wanneer bij ontginning of bij de exploitatie van haar terreinen zelf, botanische belangen in het gedrang komen. Prof. Weevers verklaarde zich bereid zelf als deskundige op te treden. Als gevolg hiervan werden bezocht de natuurmonumenten van het Staatsboschbeheer op Texel, Vlieland en Terschelling, zoomede later de Gerritsflesch op de Veluwe. Ter plaatse konden met houtvesters en inspecteur van het Staatsboschbeheer de maatregelen besproken worden, die moeten leiden tot bewaring van de typische flora van de verschillende terreinen, waarbij de door onze commissie verzamelde gegevens goeden dienst bewezen. Wij vertrouwen, dat de voorstellen van Prof. Weevers hun goede uitwerking niet zullen missen.

Onze Commissie was verder vertegenwoordigd bij de actie tot behoud van de plassen beoosten de Vecht, bij het tot stand komen van de Federatie voor Natuurbehoud in Kennemerland en bij de beschermers-bijeenkomst op den „Monumentendag”.

Voor 1929 staat op het program van werkzaamheden het vergelijken van de verspreiding onzer zeldzame boschplanten en het winnen van inlichtingen omtrent de botanische beteekenis van de Geldersche Vallei en van andere bedreigde terreinen. Voor alle gegevens hieromtrent houdt onze commissie zich gaarne aanbevolen.

De secretaris,
JAN G. SLOFF.